

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Den gældende lov

Garantifonden for Skibsbygning m.v. blev etableret i 1993 som følge af den finansielle sektors daværende vanskelige situation. Det måtte derfor påregnes, at den finansielle sektor efter en periode atter kunne stille garantier over for Danmarks Skibskreditfond uden en statslig regaranti.

Ved ændring af loven i april 1995 blev der givet hjemmel til også at stille direkte garantier over for Danmarks Skibskreditfond, pengeinstitutter og forsikringselskaber.

2. Baggrunden for ændringsforslaget

Den 21. december 1994 underskrev Den Europæiske Union, Japan, Sydkorea, Norge og USA i OECD »Aftale om overholdelse af normale konkurrencevilkår i den kommercielle skibsbygnings- og skibsreparationsindustri« (OECD-aftalen). Aftalen vil træde i kraft 30 dage efter, at den er ratificeret af alle parter. For nærværende mangler alene USA af ratificere aftalen.

De danske skibsværfter har fortsat vanskeligt ved at skaffe nye ordrer. Selv om den finansielle sektor atter kan stille garantier, udgør garantiordningen en ekstra mulighed for skibsværfterne, som kan være af betydning i en vanskelig periode.

3. Lovforslagets indhold

Under hensyn til skibsværfternes vanskeligheder samt at OECD-aftalen må påregnes at ville træde i kraft i løbet af 1997, hvilket vil indebære, at loven om Garantifonden for Skibsbygning m.v. skal ophæves, foreslås loven forlænget indtil den 31. december 1997, idet loven dog vil blive ophævet, når OECD-aftalen måtte træde i kraft. Med henblik herpå blev der ved den seneste ændring af loven, lov nr. 1073 af 20. december 1995, indsat en ny paragraf om, at erhvervsministeren ved bekendtgørelse kan ophæve loven.

OECD-aftalen tillader, at der stilles garantier for kreditter til nationale redere på samme vilkår som for eksportkreditter. Der er i den nye lov om Eks-

portkreditfonden EKF skabt hjemmel til at stille sådanne garantier, så snart OECD-aftalen træder i kraft.

Efter at Danmarks Skibskreditfond ved en aftale med Danmarks Nationalbank i 1993 og senere gennem arrangementer med danske og udenlandske banker fik mulighed for at tilbyde lån til rederne i US-dollar stiller Garantifonden i betydeligt omfang garantier i US-dollar. Rederne vil for at undgå en kursrisiko typisk ønske finansiering i samme valuta som skibets indtjening, hvorfor garantier i andre valutaer end danske kroner og US-dollar vil kunne forekomme. For at undgå en valutakursrisiko for Garantifonden foreslås det, at præmieindtægterne kan anbringes i samme valuta som garantiforpligtelsen.

4. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

Lovforslaget forventes ikke at ville forøge sagsbehandlingen i Sekretariatet for Skibsfinansiering ud over, hvad der følger af forlængelsen af garantiordningen.

Ifølge lovens 4, stk. 2, skal præmien dække risikoen samt omkostningerne ved administration af ordningen. Garantiordningen vil derfor i princippet være selvfinansierende.

Der vil imidlertid forekomme tilfældige udsving i antallet af tab, idet risikospredningen på grund af det begrænsede antal garantier vil være beskedent. Der vil endvidere kunne forekomme en uforudset negativ udvikling i hele eller dele af fragtmarkedet. Det må derfor forudses, at der kan opstå tab for Garantifonden, som ikke kan dækkes af fondens midler. I lovens § 3, stk. 3, er det derfor bestemt, at staten hæfter for de udstedte garantier, såfremt fondens midler ikke er tilstrækkelige til at dække opståede tab.

Forlængelsen af loven ændrer ikke noget i dette forhold, bortset fra at risikospredningen bliver større.

5. Forholdet til EU-retten

Garantiordningen falder ind under Rådets direktiv om støtte til skibsbygningsindustrien af 21. december 1990 (90/684/EØF), senest ændret ved Rå-